

sa llarg. La societat està en deute i l'empresa s'ho mereix i, no en faltaria d'altra, les aigües molles continuaran foradant la dura roca.

Al costat de l'Editorial Moll hi ha una plèiade de petites empreses menors, generalment bilingües. Destaca

Edicions Cort, dels impressors Miquel i Andreu Ferrer, també de llarga tradició, que publica sobretot manuals catalans per a l'ensenyament, guies, temes mallorquins i obres històriques, Miquel Font editor, és un altre impressor molt actiu en el camp

de l'edició. Ha publicat sobretot obres i estudis històrics, amb una certa preferència pel tema jueu mallorquí, a més d'algunes reedicions i facsímils. Lluís Ripoll és un altre editor dedicat a la impressió de temes antics, especialment llibres de cuina, folklore, facsímils, art, costums, viatges i postals. Promomallorca, que pertany al Grup Serra, poderosa empresa periodística, edita la meritòria *Gran Enciclopèdia de Mallorca*, que ja ha arribat a la lletra "F". Olaneta és un barceloní instal·lat a Mallorca que edita en castellà llibres selectes de molt acurada presentació. Guillermo Canals és un llibreter que ha editat diverses obres literàries o històriques d'autors locals en castellà i precioses làmines. Basilio Baltasar és un jove editor amb inquietuds molt ben connectat amb els ambients literaris espanyols. El Tell, dels historiadors Josep Juan i Leonard Muntaner, ha publicat diversos estudis històrics. Prens Universitaria publica sobretot temes acadèmics i Alpha 3 llibres de contes. En Joan March, el menor de la saga, també té interès editorial en relació a la figura del famós Arxiduc Lluís Salvador. De recent aparició, Editorial Eureka ha publicat dos llibres sobre la identitat de Colom i la sorprenent tradició oral del senyor Rafel Bauzà Socias.

Fora de Palma cal destacar l'actiu nucli de Manacor, amb la meritòria col·lecció literària Tià de Sa real, patrocinada per la Caixa de Balears, i l'Editorial Ramon Llull, de Falanix.

A Menorca hi ha Edicions Nura, dedicada a la història i a la literatura menorquina i als facsímils. A Eivissa, en canvi, no sembla haver-hi cap editorial privada destacable.

Una altra plèiade, més nombrosa, d'autors-editors es

mou al voltant de l'anterior, cadascun amb el seu tema particular, ja sigui històric o literari. Entre els primers, cal citar Gabriel Verd, estudiós de la filiació principesca de Colom.

Ja avui fora d'activitat hi ha la poètica Editorial Tafal, del professor de química Àngel Teron, i Guaret, del també poeta Damià Huguet.

Entre les institucions culturals que publiquen cal destacar l'Institut d'Estudis Balearics, l'Institut d'Estudi Eivissencs, l'Institut Menorquí d'Estudis i l'Obra Cultural Balear, que edita l'*Enciclopèdia de Menorca*. També la Universitat de les Illes Balears disposa d'un servei de publicacions, aprofitant la seva considerable infraestructura informàtica, però la política i la producció editorial semblen estar més supeditades a les necessitats o limitacions pressupostàries o comptables. També les dues institucions bancàries principals, la Caixa de Balears i la Caixa de Pensions, tenen la seva particular presència en aquest àmbit.

Entre les institucions polítiques més destacables hi ha la Conselleria de Cultura, amb un fort pressupost, sàviament dirigida per la guapa consellera, i l'Ajuntament de Palma impulsat pel psiquiatra il·lustrat Nicolau Llaneras i editor, entre altres coses, d'una interessant sèrie de biografies de mallorquins.

En definitiva, i a pesar d'una insuficient promoció del llibre per part del sector públic, de la insuportable política creditícia del govern espanyol i de la dificultat de competència amb els mitjans de comunicació de masses, les petites editores balears continuen entestades a fer possible i quotidià el quasi miracle de la lletra impresa en fulls de paper cosits en quadernets formant un tot.

F.J. Sard

